

ข้อมูลสินค้า (ฝ้าย)

การผลิตของไทย

รายการ	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549
1. จำนวนคริวเรือน	13,680	8,971	11,454	8,705	-
2. เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	70,380	46,795	6,2524	50,462	-
3. ผลผลิต (ตัน)	14,095	10,608	13,316	10,858	-
4. ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กิโลกรัม/ไร่)	213*	227	213	215	-
: ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร (เอกสารสถิติการเกษตรเลขที่ 402 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.)					
* ข้อมูลจากประมาณการต้นทุนการผลิต ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.					
5. แหล่งผลิตที่สำคัญ (ภาค/จังหวัด)	ภาคที่มีการปลูกฝ้ายมากที่สุด ได้แก่ ภาคเหนือ รองลงมา ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 55.1 , 40.3 และ 4.6 ตามลำดับ (สศก.ปี 2547/48) จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกฝ้ายหนาแน่น ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว น่าน พะเยาแพร่ นครสวรรค์ สุโขทัย เพชรบูรณ์ ลพบุรี และกาญจนบุรี				
6. พันธุ์ที่นิยมปลูก	พันธุ์ที่ทางราชการส่งเสริม - พันธุ์ไยยาวปานกลาง ได้แก่ พันธุ์ศรีสำโรง 60 ,ศรีสำโรง 2 พันธุ์ตากฟ้า 2 - พันธุ์ไยสั้น ได้แก่พันธุ์พื้นเมืองเช่น น่าน 37 ,พันธุ์พวงมะไฟ				
7. ฤดูกาลผลิต (การปลูกและเก็บเกี่ยว)	ฤดูปลูกเริ่มตั้งแต่กลางมิถุนายน – ปลายกรกฎาคม และสามารถเลื่อนระยะเวลาปลูกได้ไม่เกินกลางสิงหาคม				
8. ต้นทุนการผลิต	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549
(บาท/ตัน)	13,670**	12,938	13,819	14,210	-
(บาทต่อไร่)*	2,911.72*	2,936.93*	2,943.41*	3,055.24*	-
(บาทต่อกก.)	13.67*	12.94*	13.82*	14.21**	-
9. ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ตัน)					
- ฝ้ายรวมเมล็ดชนิดละ	13,610**	19,990	15,030	14,710	-
- ฝ้ายรวมเมล็ดชนิดดี	Na	22,500	18,090	15,490	-
(บาท/กก.)	13.61*	19.99*	15.03*	14.71**	-
10. ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ตัน)					
(บาท/ไร่)	-60**	7,052	1,211	500	-
(บาท/กก.)	-12.79*	1,601	258	107	-
	-0.06*	7.05	1.21	0.50**	-
: ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร (เอกสารสถิติการเกษตรเลขที่ 402 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.)					
* ข้อมูลจากประมาณการต้นทุนการผลิต ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.					
**ข้อมูลจากการคำนวณ					

<p>11. มาตรฐานของสินค้า</p>	<p>มาตรฐานฝ้ายดอก(ฝ้ายทั้งเมล็ด) : (กรมวิชาการเกษตร)</p> <p>กำหนดมาตรฐานรวม 2 ลักษณะดังนี้</p> <p>1. <u>ความยาว</u> แบ่งออก 3 ชั้น</p> <p>ก.= ฝ้ายยาวมาก ความยาว 1/(3/32นิ้ว). หรือมากกว่า</p> <p>ข.= ฝ้ายยาว ความยาว 1/(1/16นิ้ว)</p> <p>ค.= ฝ้ายสั้น ความยาว 1/(1/32นิ้ว)</p> <p>2. <u>ความสะอาด</u> แบ่งออก 3 ชั้น</p> <p>ชั้นที่ 1. ฝ้ายมีสีขาวสะอาดและมีสิ่งเจือปนน้อยมาก</p> <p>ชั้นที่ 2. ฝ้ายมีสีขาวสะอาดและมีสิ่งเจือปนปานกลาง</p> <p>ชั้นที่ 3. ฝ้ายมีสีขาวสะอาดและมีสิ่งเจือปนมาก</p> <p>(ข้อพิจารณา เรื่องสี สีต้องไม่คล้ำ เนื่องจากเปียกน้ำ และไม่มีจุดต่างเป็นสีอื่น เนื่องจากการทำลายของแมลงและจุลินทรีย์ต่าง ๆ</p> <p>เรื่องสิ่งเจือปน เช่นเศษใบแห้ง เศษกิ่งก้านของฝ้าย รวมทั้งเมล็ดตาย (พื้นผ้า)</p> <p>มาตรฐานเส้นใยไทย : (สมาคมอุตสาหกรรมฝ้ายไทยร่วมกับสมาคมสิ่งทอไทยและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)</p> <p>T1 = ฝ้ายมีสีขาวเป็นมันสะอาด</p> <p>T2 = ฝ้ายมีสีขาวเป็นมันสะอาด มีเศษใบไม้ปนน้อยมาก</p> <p>T3 = ฝ้ายสีขาว มีสีเหลืองปนออกเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกเล็กน้อย</p> <p>T4 = ฝ้ายสีขาว มีสีเหลืองปนออกเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกมากกว่า T3</p> <p>T5 = ฝ้ายสีขาว มีสีเหลืองปนเห็นได้ชัดและมีฝ้ายสีเทาปนเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกมากกว่า T4</p> <p>T6 = ฝ้ายสีขาว มีสีเหลืองปนเห็นได้ชัดและมีฝ้ายสีเทาปนเล็กน้อย มีสิ่งสกปรกมากกว่า T5</p> <p>T7 = ฝ้ายสีขาว มีสีเหลืองปนเห็นได้ชัดและมีฝ้ายสีเทาปนมาก มีสิ่งสกปรกมากกว่า T6</p> <p>มาตรฐานคุณภาพเส้นใยฝ้าย (กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยพืชไร่)</p> <p>1. <u>มาตรฐานระดับความยาวของเส้นใย</u></p> <p>ต่ำกว่า 1 นิ้ว เส้นใยสั้น</p> <p>1.00 - 1.14 นิ้ว เส้นใยยาวปานกลาง</p> <p>1.15 - 1.29 นิ้ว เส้นใยยาว</p> <p>มากกว่า 1.29 นิ้ว เส้นใยยาวพิเศษ</p>
-----------------------------	--

<p>11. มาตรฐานของสินค้า (ต่อ)</p>	<p>2.มาตรฐานความเหนียวของเส้นใย (กรัมต่อเท็กซ์)</p> <p>19 – 21 ความเหนียวต่ำ 22 - 24 ความเหนียวปานกลาง 25 – 28 ความเหนียวสูง</p> <p>3.มาตรฐานความสม่ำเสมอของเส้นใย</p> <table border="0"> <tr> <td>ต่ำกว่า 41</td> <td>ต่ำมาก</td> <td>41 – 43</td> <td>ต่ำ</td> </tr> <tr> <td>44 – 46</td> <td>ปานกลาง</td> <td>47 – 48</td> <td>สูง</td> </tr> <tr> <td>สูงกว่า 49</td> <td>สูงมาก</td> <td></td> <td></td> </tr> </table> <p>4.มาตรฐานความละเอียดอ่อนของเส้นใย</p> <table border="0"> <tr> <td>ต่ำกว่า 3.0</td> <td>ละเอียดมาก</td> <td>3.0 – 3.9</td> <td>ละเอียด</td> </tr> <tr> <td>4.0 – 4.9</td> <td>ปานกลาง</td> <td>5.0 - 5.9</td> <td>หยาบ</td> </tr> <tr> <td>6.0 หรือ มากกว่า</td> <td>หยาบมาก</td> <td></td> <td></td> </tr> </table> <p>มาตรฐานการซื้อขายฝ้ายดิบ</p> <p>การซื้อขายฝ้ายดิบ (ฝ้ายปุย) ขึ้นอยู่กับเกรดฝ้ายซึ่งตัวชี้วัดว่าฝ้ายจะอยู่ในเกรดอะไรขึ้นอยู่กับค่าของสีที่วัดได้ว่าจะมีสีขาว หรือมีสีขาวแต่มีจุดด่างเล็กน้อยเป็นต้น จะทราบได้ต้องนำตัวอย่างฝ้ายเข้าตรวจวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการซึ่งค่าวิเคราะห์จะบอกถึง ความยาว ความสม่ำเสมอ ความเหนียว ความละเอียดอ่อน และอื่น ๆ อีกด้วย (เกรดและสีฝ้าย เอกสารหมายเลข 1)</p>	ต่ำกว่า 41	ต่ำมาก	41 – 43	ต่ำ	44 – 46	ปานกลาง	47 – 48	สูง	สูงกว่า 49	สูงมาก			ต่ำกว่า 3.0	ละเอียดมาก	3.0 – 3.9	ละเอียด	4.0 – 4.9	ปานกลาง	5.0 - 5.9	หยาบ	6.0 หรือ มากกว่า	หยาบมาก		
ต่ำกว่า 41	ต่ำมาก	41 – 43	ต่ำ																						
44 – 46	ปานกลาง	47 – 48	สูง																						
สูงกว่า 49	สูงมาก																								
ต่ำกว่า 3.0	ละเอียดมาก	3.0 – 3.9	ละเอียด																						
4.0 – 4.9	ปานกลาง	5.0 - 5.9	หยาบ																						
6.0 หรือ มากกว่า	หยาบมาก																								
<p>12. การพัฒนาสินค้า</p>	<p>ความสำคัญของฝ้าย</p> <p>ฝ้ายเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยอุตสาหกรรมโรงหีบฝ้าย อุตสาหกรรมปั่นด้าย อุตสาหกรรมทอผ้าฝ้าย อุตสาหกรรมฟอกย้อม และอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบถึงปีละประมาณ 350,000 ตัน (ฝ้ายปุย) แต่ในขณะเดียวกันการผลิตฝ้ายของประเทศไทยมีปริมาณน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ของประเทศ กล่าวคือ ผลิตได้เพียงปีละ 15,000 – 25,000 ตันฝ้ายปุย หรือคิดเป็นร้อยละ 4 ของปริมาณความต้องการใช้เท่านั้น ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะต้องนำเข้าจากต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าปีละไม่ต่ำกว่า 15,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตามประเทศไทยสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอซึ่งใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าปีละ 100,000 ล้านบาท</p>																								

<p>- สถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>สถานการณ์การผลิต</p> <p>ปี 2548/49 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้รายงานว่ ประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกฝ้ายประมาณ 50,462 ไร่ ผลผลิตรวมจำนวน 10,858 ตันฝ้ายดอก และผลผลิตเฉลี่ย 215 กิโลกรัมต่อไร่ซึ่งพื้นที่เพาะปลูก และผลผลิตรวมลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ -19.29 และ -18.45 ตามลำดับ ส่วนผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.93 ทั้งนี้ สาเหตุเนื่องมาจาก ราคาที่เกษตรกรขายได้ในปีที่ผ่านมาไม่จูงใจให้เกษตรกรปลูกเพิ่มมากขึ้น</p> <p>สถานการณ์การตลาด</p> <p>ในแต่ละปีประเทศไทยมีปริมาณความต้องการใช้ฝ้ายเป็น วัตถุประสงค์ในวงการอุตสาหกรรมสิ่งทอ ปีละประมาณ 350,000 ตันฝ้ายปุย หรือคิดเป็น ฝ้ายดอกปีละไม่ต่ำกว่า 1,050,000 ตันฝ้ายดอก หากจะผลิตฝ้ายให้เพียงพอับ ปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศโดยลดการนำเข้าทั้งหมด ประเทศไทย จะต้องมียพื้นที่เพาะปลูกฝ้ายไม่ต่ำกว่า 4.5 ล้านไร่ ดังนั้น ในเรื่องตลาด รองรับผลผลิตฝ้ายของเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมโรงหีบ ฝ้าย ซึ่งเป็นตลาดต้นน้ำ สามารถรองรับได้จำนวนไม่จำกัด</p> <p>แหล่งรับซื้อผลผลิตฝ้ายดอกที่สำคัญ ได้แก่</p> <p>บริษัทโรงงานฝ้ายบางกอก จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงงานหีบฝ้ายยง สุวัฒน์ตากฟ้า บริษัทฟ้าดินประสิทธิ์พร จำกัด โรงงานหีบฝ้ายแสงพัฒนา ห้างหุ้นส่วนจำกัดใจงามการเกษตร บริษัท เล็กอุทัยการฝ้าย จำกัด บริษัท ฝ้ายอีสาน บริษัทโรงฝ้ายถาวร จำกัด เป็นต้น</p>
<p>- เป้าหมายการพัฒนา</p>	<p>แนวทางในการส่งเสริมของกรมส่งเสริมการเกษตร</p> <p>เนื่องจากฝ้ายเป็นพืชที่มีแมลงศัตรูฝ้ายเข้าทำลายตลอด ฤดูกาลเพาะปลูกตั้งแต่ฝ้ายเริ่มงอกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิต เกษตรกรจึง ต้องใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูฝ้ายจำนวนมาก ทำให้ต้นทุน ค่าใช้จ่ายในด้านสารเคมีและค่าจ้างแรงงานในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชสูง ประกอบกับบางปีราคาตลาดฝ้ายโลกตกต่ำ</p> <p>ทำให้เกษตรกรขายผลผลิตได้รับราคาไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้เกษตรกรไม่ม ีความมั่นใจในการลงทุน ส่งผลให้พื้นที่ปลูกและผลผลิตของประเทศลดลง อย่างต่อเนื่อง แนวทางหนึ่งที่จะช่วยรักษาระดับการผลิตและปริมาณ ผลผลิตฝ้ายของประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาผลผลิตฝ้ายจากต่างประเทศ ภาครัฐต้องสร้างความมั่นใจในการลงทุนและสนับสนุนให้เกษตรกรซึ่ง เป็นเกษตรกรรายย่อยทำการเพาะปลูกฝ้ายอย่างต่อเนื่อง โดยการสนับสนุน</p>

	<p>ปัจจัยการผลิตบางส่วน และบริการให้ความรู้แก่เกษตรกร โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยมีแนวทางดำเนินงานในแต่ละด้านดังนี้</p> <p style="text-align: center;">ด้านการผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดเขตปลูกฝ้ายตามศักยภาพในการผลิตของแต่ละพื้นที่ เพื่อเร่งรัดพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพและปัญหาของแต่ละพื้นที่ 2. สนับสนุนข้อมูลข่าวสารให้เกษตรกรใช้ฝ้ายพันธุ์ที่ดีจากราชการที่มีคุณภาพเส้นใยดี ผลผลิตสูง ด้านทานโรคแมลงศัตรูฝ้าย และตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรม 3. ให้บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและเทคโนโลยีการป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสานตามแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนเกษตรกร 4. สนับสนุนปัจจัยการผลิตบางส่วนให้เกษตรกร เช่น เมล็ดพันธุ์ หัวหัว ตัวเบียน เชื้อจุลินทรีย์ และสารชีวภาพต่าง ๆ มาใช้ควบคุมแมลงศัตรูฝ้ายเพื่อลดการใช้สารเคมี <p style="text-align: center;">ด้านการตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อก่อให้เกิดอำนาจต่อรองในการจัดซื้อจัดหาปัจจัยการผลิตรวมทั้งสินเชื่อเพื่อการลงทุนตลอดจนการจำหน่ายผลผลิตฝ้าย 2. ประสานงานภาคเอกชน ดำเนินงานในลักษณะส่งเสริมเป็นระบบครบวงจร 3. กระจายข่าวสารด้านการผลิตการตลาดให้เข้าถึงเกษตรกรมากขึ้นเพื่อให้ทราบแนวโน้มของสถานการณ์ฝ้ายเพื่อประกอบการตัดสินใจของเกษตรกร
- นโยบายการผลิต - การตลาด	รักษาระดับปริมาณการผลิตเพื่อสำรองใช้ภายในประเทศ และเชื่อมโยงด้านการตลาดในรูปแบบการทำสัญญาซื้อขาย

การผลิตของโลก

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
1. พื้นที่ปลูก (1,000 ไร่)	190,982	199,906	217,604		
2. ผลผลิต (1,000 ตัน)	52,720	55,399	67,261		
3. ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	276	277	309		
ที่มา : องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ					
4. แหล่งผลิตที่สำคัญของโลก (10 อันดับแรก)*	จีน สหรัฐอเมริกา อินเดีย ปากีสถาน อุซเบกิสถาน บราซิล ตุรกี ออสเตรเลีย กรีซ และซีเรีย				
5. ประเทศที่ส่งออกมากที่สุดของโลก(10 อันดับแรก)*	สหรัฐอเมริกา อุซเบกิสถาน ออสเตรเลีย บราซิล อินเดีย กรีซ บูร์กินา มาลี และซีเรีย				
6. ประเทศที่นำเข้ามากที่สุดของโลก (10 อันดับแรก)*	จีน ตุรกี อินโดนีเซีย ไทย บังกลาเทศ ปากีสถาน รัสเซีย เม็กซิโก เกาหลีใต้ และไต้หวัน				
7. ประเทศที่ใช้มากที่สุดของโลก (14 อันดับแรก)*	จีน อินเดีย ปากีสถาน ตุรกี สหรัฐอเมริกา บราซิล อินโดนีเซีย ไทย เม็กซิโก บังกลาเทศ รัสเซีย ไต้หวัน เกาหลีใต้ และอียิปต์				
* Source: USDA-Foreign Agriculture Service,2005					
8. พันธุ์ที่นิยมปลูก	ขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงพันธุ์ของแต่ละประเทศ ส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์ฝ้ายอเมริกา เดลต้าไพน์ สมูทลิฟ ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ กำลังหันมาใช้พันธุ์ตัดต่อยีนเพิ่มมากขึ้น เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย จีน อาร์เจนตินา อินเดีย อัฟริกาใต้ อินโดนีเซีย เป็นต้น				

การใช้ในประเทศ

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
1. ผลิตเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ					
ปริมาณผลผลิตของประเทศ (ตัน)	14,095	10,608	13,316	10,850	-
มูลค่า (ล้านบาท)	191.83	212.05	200.14	159.60	-
2) ราคาที่เกษตรกรขายได้-(แห้ง : ฝ้ายดอก)					
บาท/กิโลกรัม	13.61	19.99	15.03	14.71	
<p>หมายเหตุ : - ลักษณะการบริโภค = เป็นการนำฝ้ายดอกที่เกษตรกรเพาะปลูกไปผ่านขบวนการหีบเพื่อแยกปุยและเมล็ดออกจากกัน</p> <p>- พันธุ์ที่ปลูกปัจจุบัน : พันธุ์ที่ราชการส่งเสริม ได้แก่พันธุ์ศรีสำโรง ตากฟ้า 2 นอกจากนี้เป็นพันธุ์ที่เกษตรกรคัดเลือกเก็บไว้ทำการเพาะปลูกเองและพันธุ์ที่โรงหีบจำหน่าย</p> <p>- ส่วนช่วงเวลาการแปรรูปเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน – เดือนมีนาคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาปลูก พื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิต</p> <p>- ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร (เอกสารสถิติการเกษตรเลขที่ 402 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.)</p>					

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549**-
2. การนำเข้าเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ*					
ปริมาณรวม (ตัน)	440,381.81	415,484.32	366,334.8622	510,479.58	62,886.99
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	20,015.38	21,961.29	,450.51	24,818.16	3,295.35
ราคานำเข้ารวม CIF (บาท/กก.)***	45.45	52.86	61.28	48.62	52.40
2.1 การนำเข้าฝ้ายที่ไม่ได้หิวสาง					
ปริมาณรวม (ตัน)	431,678.62	408,216.30	358,448.93	504,080.52	62,412.00
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	19,826.26	21,795.47	22,237.26	24,633.52	3,284.51
ราคานำเข้ารวม CIF (บาท/กก.)***	45.92	53.39	62.04	48.87	52.62
2.2 การนำเข้าฝ้ายที่หิวสาง					
ปริมาณรวม (ตัน)*	3,641.62	2,644.14	756.67	807.56	8
มูลค่ารวม (ล้านบาท)*	94.83	72.70	28.29	28.39	.005
ราคานำเข้ารวม CIF (บาท/กก.)***	26.04	27.50	37.39	35.16	632.62
2.3 การนำเข้าเศษฝ้าย เศษด้ายและอื่นๆ					
ปริมาณรวม (ตัน)*	5,061.57	4,623.89	7,130.25	5,591.50	466,985
มูลค่ารวม (ล้านบาท)*	94.30	93.12	184.96	156.25	10.83
ราคานำเข้ารวม CIF*** (บาท/กก.)	18.63	20.14	25.94	27.94	23.20
<p>หมายเหตุ : - นำเข้าเพื่อใช้ภายในประเทศ = การนำเข้าฝ้าย เป็นฝ้ายดิบที่ยังไม่หิวสาง ฝ้ายที่หิวสางแล้ว และเศษฝ้าย เศษด้าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พันธุ์ไม่จำกัดขึ้นอยู่กับมาตรฐานความยาว 1(1/16) และปริมาณความต้องการ ส่วนราคาผู้ซื้อจะพิจารณาจากราคาของตลาดโลก (ตลาดซื้อขายล่วงหน้านิวยอร์กฟิวเจอร์) - ช่วงเวลาการนำเข้าตั้งแต่เดือนสิงหาคม-กรกฎาคม ของปีถัดไป - ราคานำเข้า CIF = ราคาสินค้าที่รวมค่าระวางและค่าประกันภัย <p>: - * ข้อมูลจากกรมศุลกากร</p> <p> ** ข้อมูลนำเข้าเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์</p> <p> *** ข้อมูลจากการคำนวณ</p>					
3. ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ *					
3.1 นำเข้าฝ้ายที่ไม่ได้หิวสาง (ประเทศ 10 อันดับต้นที่ไทยนำเข้า ปี 2545-2548)	<p>สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ซิมบับเว มาลี บูร์กินา ฟาโซ บราซิล ปากีสถาน อินเดีย แทนซาเนีย ซีเรีย โคอท ดิโวเวอรี เบนิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มาลี เบนิน ซิมบับเว - ปากีสถาน บูร์กินา ฟาโซ - จีน ชูदान คามรูน โคอท ดิโวเวอรี บราซิล อินเดีย - แทนซาเนีย ซีเรีย 				
ประเทศติดอันดับนำเข้าทุกปี					
ประเทศติดอันดับนำเข้า 3 ปี					
ประเทศติดอันดับนำเข้า 2 ปี					
ประเทศติดอันดับนำเข้า 1 ปี					

<p>3.2 นำเข้าฝ้ายที่หิวสาว (2545-2548) (ประเทศที่ไทยนำเข้า ปี 2545-2548)</p> <p>ประเทศติดอันดับนำเข้าทุกปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 3 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 2 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 1 ปี</p>	<p>ปากีสถาน มาเลเซีย ญี่ปุ่น เยอรมนี ซิมบับเว ซิเรีย อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา อินเดีย ออสเตรเลีย</p> <p>- ปากีสถาน ญี่ปุ่น เยอรมนี - มาเลเซีย - จีน เกาหลี เดนมาร์ก - สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย อินเดีย ออสเตรเลีย ซิมบับเว ซิเรีย</p>
<p>3.3 นำเข้าเศษฝ้าย เศษด้ายและอื่นๆ</p> <p>3.3.1 เศษฝ้าย (ประเทศอันดับต้นที่ไทยนำเข้า ปี 2545-2548)</p> <p>ประเทศติดอันดับนำเข้าทุกปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 3 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 2 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 1 ปี</p>	<p>ปากีสถาน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย ใต้หวัน คาเมรูน เยอรมนี เวียดนาม บารเนห์ และอินโดนีเซีย</p> <p>- ปากีสถาน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย - ใต้หวัน - เยอรมนี - คาเมรูน เวียดนาม บารเนห์ อินโดนีเซีย</p>
<p>3.3.2 เศษฝ้าย เศษด้าย (ประเทศอันดับต้นที่ไทยนำเข้า ปี 2545-2548)</p> <p>ประเทศติดอันดับนำเข้าทุกปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 3 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 2 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 1 ปี</p>	<p>ญี่ปุ่น มาเลเซีย ปากีสถาน เยอรมนี ออสเตรเลีย โตโก สิงคโปร์ เมอร์ริชชัส อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา</p> <p>- ญี่ปุ่น มาเลเซีย - ปากีสถาน - เยอรมนี โตโก สิงคโปร์ อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย - ออสเตรเลีย เมอร์ริชชัส บุร์กาโน่ ฟุไซ์ คาเมรูน เวียดนาม ใต้หวัน บราซิล กัมพูชา</p>
<p>3.3.3 เศษฝ้าย เศษด้ายและอื่นๆ (ประเทศอันดับต้นที่ไทยนำเข้า ปี 2545-2548)</p> <p>ประเทศติดอันดับนำเข้าทุกปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 3 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 2 ปี ประเทศติดอันดับนำเข้า 1 ปี</p>	<p>ญี่ปุ่น มาเลเซีย ปากีสถาน เยอรมนี ออสเตรเลีย โตโก สิงคโปร์ เมอร์ริชชัส อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา บุร์กานา ฟาโซ</p> <p>- ญี่ปุ่น มาเลเซีย - ปากีสถาน สหรัฐอเมริกา - เมอร์ริชชัส โตโก อินโดนีเซีย สิงคโปร์ อินเดีย เยอรมนี จีน - อังกฤษ ออสเตรเลีย คาเมรูน บราซิล กัมพูชา ฮองกง บุร์กานา ฟาโซ เวียดนาม ใต้หวัน</p>

* ที่มา : ข้อมูลจากกรมศุลกากร

การส่งออก

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
1. ภาพรวม					
- การค้าของโลก (พันเบล)*	30,325	33,248	34,719	42,245	
(ล้านตัน)**	6.60	7.24	7.56	9.20	
- ส่วนแบ่งการตลาดโลก (%)**	0.09	0.15	0.10	0.04	
2. เพื่อการใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ					
- ปริมาณ (ตัน)***	5,855	11,001	7,931	7,414	922.81
- มูลค่า (ล้านบาท)***	226.11	361.61	266.13	234.92	24.48
ที่มา : * ข้อมูลจาก National Cotton Council of AMERICA ** ข้อมูลจากการคำนวณ *** ข้อมูล : กรมศุลกากร					
3. คู่ค้าที่สำคัญ (ไทยส่งออก 10 อันดับแรก)*	-ฮ่องกง มาเลเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น เวียดนาม อินโดนีเซีย ใต้หวัน เนเธอร์แลนด์ เกาหลีเหนือและอินเดีย				
ที่มา : *ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร กรมส่งเสริมการส่งออก					
รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
ตลาดส่งออก*	-	-	-	-	-
1. ลักษณะสินค้า					
1.1 ฝ้ายที่ไม่ได้หิวสาง					
จำนวน (ตัน)	218.58	186.41	20.69	1,051.88	1.42
มูลค่า (ล้านบาท)	7.79	15.58	1.71	50.36	0.038
(ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกฝ้ายไม่หิวสาง (ปี 2545-2548))	- เวียดนาม เกาหลี อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทยทุกปี	-				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 3 ปี	- ใต้หวัน				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 1 ปี	- จีน ปากีสถาน กัมพูชา ฮ่องกง เวียดนาม เกาหลี อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว เบลเยียม อิตาลี				
1.2 ฝ้ายที่หิวสาง					
จำนวน (ตัน)	3,765.29	5,108.26	438.66	810.80	4.22
มูลค่า (ล้านบาท)	172.78	234.42	18.59	30.75	0.653
ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกฝ้ายหิวสาง (ปี 2545-2548)	มาเลเซีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ฮ่องกง ใต้หวัน				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทยทุกปี	- ญี่ปุ่น มาเลเซีย				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 3 ปี	- ฮ่องกง				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 2 ปี	- ฟิลิปปินส์ พม่า บรูไน สิงคโปร์				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 1 ปี	- ลาว เนเธอร์แลนด์ ใต้หวัน สเปน เวียดนาม สวาซิแลนด์ สวิสเซอร์แลนด์ เยอรมนี อินโดนีเซีย				

ตลาดส่งออก (ต่อ)					
1.3 เศษฝ้าย เศษด้ายและอื่นๆ					
จำนวน (ตัน)	1,871.63	5,706.72	7,471.93	5,549.27	0.92
มูลค่า (ล้านบาท)	45.55	111.61	245.82	153.81	23.79
ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกเศษฝ้าย เศษด้าย และอื่นๆ มากที่สุด 10 อันดับ (ปี 2545-2548)	- เวียดนาม มาเลเซีย เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร ใต้หวัน อัฟริกาใต้ อินเดีย เบลเยียม อังกฤษ				
1.3.1 เศษฝ้าย					
จำนวน (ตัน)	37.89	69.40	689.11	751.94	332.15
มูลค่า (ล้านบาท)	2.16	1.12	22.08	19.50	9.24
ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกเศษฝ้าย (ปี 2545-2548)	ฮ่องกง อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทยทุกปี	- ฮ่องกง				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 3 ปี	- อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 1 ปี	- เกาหลี จีน ไปรุเกตุ มาเลเซีย อังกฤษ สิงคโปร์				
1.3.2 เศษฝ้าย เศษด้าย					
จำนวน (ตัน)	50.71	2,703.66	4,611.26	2,980.64	424.37
มูลค่า (ล้านบาท)	1.12	42.37	129.90	76.28	10.25
ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกเศษฝ้าย เศษด้าย (ปี 2545-2548)	- ฮ่องกง มาเลเซีย ญี่ปุ่น ใต้หวัน				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทยทุกปี	- มาเลเซีย				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 3 ปี	- ฮ่องกง ญี่ปุ่น ใต้หวัน				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 2 ปี	- ญี่ปุ่น				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 1 ปี	- เวียดนาม จีน				
1.3.3 เศษฝ้าย เศษด้ายและอื่นๆ					
จำนวน (ตัน)	1,783.02	2,933.66	2,171.26	1,816.69	160.64
มูลค่า (ล้านบาท)	42.26	68.12	93.84	58.03	4.30
ประเทศอันดับต้นที่ไทยส่งออกเศษฝ้าย เศษด้าย และอื่นๆ (ปี 2545-2548)	- เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ มาเลเซีย				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทยทุกปี	- อัฟริกาใต้ ฝรั่งเศส เกาหลี สหรัฐอเมริกา				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 3 ปี	- อังกฤษ เบลเยียม ไปรุเกตุ ไนจีเรีย สิงคโปร์				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 2 ปี	- ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สวีเดน โปแลนด์ สาธารณรัฐ				
ประเทศติดอันดับนำเข้าจากไทย 1 ปี					
ที่มา : จากสถิติการส่งออกของกรมศุลกากร					

2) ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการส่งออก (ภาษี/ไม่ใช่ภาษี)	ไม่ใช่ภาษี (ปริมาณผลผลิตมาก ตัวแทนนายหน้าการส่งออกต้องแน่นนอน)
3) ปัจจัยเหนี่ยวรั้งต่อการส่งออก (ภาษี/ไม่ใช่ภาษี)	ไม่ใช่ภาษี (ปริมาณผลผลิตฝ้ายของไทยมีน้อย ไม่มีนายหน้าการส่งออกที่แน่นนอน)
4. คู่แข่งที่สำคัญ 1) ลักษณะสินค้า ฝ้าย สิ่งทอ	สหรัฐอเมริกา บราซิล ปากีสถาน อินเดีย ออสเตรเลีย จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย อินเดีย บังกลาเทศ
ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร (เอกสารสถิติการเกษตรเลขที่ 402 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สศก.)	